

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 26^{ης} ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1942

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΘΑΝΑΤΩΝ

‘Ο Πρόεδρος ἀγγέλλων τὸν θάνατον τῶν ἀκαδημαϊκῶν Γ. Σωτηριάδον καὶ Δ. Γρ. Καμπούρογλου λέγει τὰ ἐπόμενα :

«Κατὰ τὸ ἀρχέμενον ἔτος δὲ θάρατος ἔπληξε σκληρῶς τὸ ἵδρυμα ἡμῶν, ἀφαιρέσας δύο ἐπιφανέστατα μέλη αὐτοῦ.

Μετὰ βαθείας θλίψεως ἀγγέλλω τὴν ἀπώλειαν τοῦ τακτικοῦ ἑταίρου τῆς Ἀκαδημίας Γεωργίου Σωτηριάδον. ‘Ο Σωτηριάδης ἐγεννήθη ἐν Σιδηροκάστρῳ τῆς Μακεδονίας καὶ ἐσπούδασε φιλολογικὰς ἐπιστήμας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν. Ἀκολούθως δὲ συνεπλήρωσε τὰς σπουδάς του ἐν Ἑλβετίᾳ καὶ Γερμανίᾳ, ἀναγορευθεὶς διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου. Ἡτο λεπτὴ διανοητικὴ φυσιογνωμία καὶ ἀνέπινξε δρᾶσιν ἐπιστημονικὴν πολυσχιδῆ καὶ φωτεινήν. Ἐν πρώτοις ἐθεράπευσε τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐπιστήμην. Ὅτιορείτας ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ὡς ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων διενήργησε σπουδαίας ἀνασκαφὰς εἰς τὴν Αἰτωλίαν, τὴν Χαιρώνειαν, τὰς Θήβας, τὸν Μαραθῶνα καὶ ἐδημοσίευσε περισπονδάστους ἀρχαιολογικὰς μελέτας καὶ εἰς ιδιαίτερα βιβλία καὶ εἰς εἰδικὰ περιοδικά, ἐλληνικὰ καὶ ξένα.

‘Εξ ἵσου γόνιμος ὑπῆρξεν ἡ παραγωγὴ αὐτοῦ ὡς ἴστορικοῦ. Διετέλεσε καθηγητὴς τῆς ἴστορίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν καὶ βραδύτερον ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Θεσσαλονίκης. Ἐξῆλθον δὲ ἐκ τοῦ καλάμου αὐτοῦ περισπονδάστα ἴστορικὰ ἔργα. Διὰ τῶν ἐπιστημονικῶν του τούτων ἔργασιῶν, τῶν ἴστορικῶν καὶ ἀρχαιολογικῶν, ἐξησφάλισεν δὲ Σωτηριάδης ἐπίζηλον θέσιν ἐν τῷ κόσμῳ τῶν ἐπι-

στημόνων. Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν αὐτοῦ ἐκ τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν ὑπηρεσίας του ἡθέλησε νὰ ἔξυπηρετήσῃ καὶ τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα, τὴν Μακεδονίαν καὶ διωρίσθη καθηγητὸς τοῦ ἀρτιουστάτου τότε Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, τοῦ δποίου διετέλεσε καὶ Πρύτανις, παρασχὼν σπουδαίαν συμβολὴν εἰς τὴν πρώτην ὁργάνωσιν τοῦ Πανεπιστημίου τούτου. Ἐν ἔτει δὲ 1926 ἐγένετο τακτικὸν μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν. Ὁ Σωτηριάδης ἦτο καὶ δοκιμώτατος λογοτέχνης καὶ λογοτεχνικὰ ἔργα αὐτοῦ -πρωτότυπα καὶ μεταφράσεις εἶδον τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος. Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν αὐτοῦ ἐκ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἐπανῆλθε καὶ πάλιν εἰς τὰς προσφίλεῖς εἰς αὐτὸν ἀρχαιολογικὰς ἐρεύνας καὶ μὲ πλήρη διανοητικὴν ἀκμὴν καὶ νεαρικὸν ἐνθουσιασμὸν διενήργει ἐν θαλερῷ γήρατι ἀνασκαφὰς ἐπιπονωτάτας, ὑποβαλλόμενος εἰς κόπους, εἰς τοὺς δποίους καὶ νέοι ὅνδρες δὲν θὰ ἥδυναντο νὰ ἀνθέξωσιν. Εἶναι γνωστὰὶ αἱ ἀνασκαφαὶ, τὰς δποίας μέχρις ἐσχάτων διενήργει ἐν Μαραθῶνι, πάντες δὲ ἐνθυμούμεθα, πόσον διαφωτιστικὰ καὶ ἐλκυστικὰ ἦσαν αἱ ἀνασκαφαὶς αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἀκαδημίᾳ».

«Καὶ ἐτέρους ἐπιφανοῦς μέλους τῆς Ἀκαδημίας τὴν ἀπώλειαν θρηνοῦμεν σήμερον, τοῦ Δημητρίου Καμπούρογλου. Ἀπῆλθε καὶ σῆτος πλήρης ἡμερῶν καὶ ἐν θαλερωτάτῳ γήρατι, διατηρῶν ἐν πλήρει λογοτεχνικήν, διότι καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ διετέλεσε δόκιμος δημοσιογράφος καὶ ἡ μήτηρ του ἦτο λογία καὶ λαογράφος. Ὡστε ἥλθεν εἰς τὸν κόσμον ἔχων τὰ σπέρματα, τὰς ἐμφύτους προδιαθέσεις διὰ τὴν μετέπειτα ἔξοχον δρᾶσιν του. Τὰ φυσικὰ δὲ ταῦτα δῶρα ἐνίσχυσε διὰ τῆς πρωτοφανοῦς ἐργατικότητός του.

Ἡ δρᾶσίς του ὑπῆρξε πολυσχιδὴς καὶ φωτεινὴ καὶ ἡ παραγωγή του ἐκπληκτική. Μακρότατος εἶναι ὁ κατάλογος τῶν εἰς τεύχη καὶ ἰδίους τόμους δημοσιεύθεισῶν ἐργασιῶν του. Τῶν δὲ δημοσιευμάτων αὐτοῦ εἰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ οὐκ ἔστιν ἀριθμός. Κυριώτατα ἐθεράπευσε τὴν λογοτεχνίαν καὶ τὴν ἴστορικὴν ἐπιστήμην. Ὡς λογοτέχνης ὑπῆρξε γονιμώτατος. Ἐδημοσίευσε λυρικὰς συλλογάς, μύθους, διαλόγους, διηγήματα, παραμύθια, γνωμικά, εἰκόνας σατυρικάς, δράματα, κωμῳδίας. Καὶ ἐν αὐτοῖς διαλάμπει ζωηρὰ καὶ δημιουργικὴ φαντασία, θέρμη συναισθήματος, λεπτότης διανοίας, χάρις καὶ γλαφυρότητος τοῦ λόγου. Πλεῖστα ἐκ τῶν λογοτεχνικῶν του ἔργων ἔτυχον τοῦ βραβείου εἰς διαφόρους διαγωνισμούς.

Ἐξ ἵσου ἀξιοθαύμαστος εἶναι ἡ δρᾶσις τοῦ Καμπούρογλου ὡς ἴστορικοῦ

έπιστήμονος ἔρευνητοῦ. Κατ' ἔξοχὴν δ' ἀναφέρεται αὕτη εἰς τὴν ἔρευναν τῶν Μεσαιωνικῶν, καὶ ἵδιᾳ τῶν τουρκοκρατούμένων Ἀθηνῶν. Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ του τούτου, ὅστις ἀπετέλεσε τὸ κύριον ἔργον τοῦ βίου του, διέθεσεν ὅλας του τὰς δυνάμεις καὶ οὐδενὸς ἐφείσθη κόπου καὶ οὐδὲν μέσον ἀφῆκεν ἀνεκμετάλλευτον. Οὕτω διεξῆλθε βῆμα πρὸς βῆμα τὰ χωρία, τὰ βουνά, τὸν κάμπους, τὰς ἀκτὰς τῆς Ἀττικῆς καὶ οὐδὲν μημεῖον, ἔρευνον, ἐκκλησίαν, σπήλαιον, τοπεῖον ἀφῆκεν ἐνεξερεύνητον. Ἀνεδίφησε βιβλιοθήκας καὶ ἵδιωτικὰ ἀρχεῖα, ἀνεξήτησεν εἰς τὸ στόμα τοῦ λαοῦ τὰς συνηθείας του, παραδόσεις, τοπωνύμια, λέξεις, ἥθη, ἔθιμα. Ἀνέγνωσε καὶ ἐδημοσίευσε χειρόγραφα καὶ Ἀθηναϊκὰ παραμύθια, χαρακτηριστικὰ τῶν ἥθων καὶ ἐθίμων τῆς χώρας κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, διενήργησεν ἀνασκαφάς, ὑπῆρξεν ἴδρυτης καὶ ἐνεργὸν μέλος Ἐπιστημονικῶν Ἑταιρειῶν, ἐπιδιωκονοσῶν τοὺς αὐτοὺς πρὸς τὸ ἔργον του ἥ παρεμφερεῖς σκοπούς. Ἀπαύγασμα δὲ τούτων τῶν τεραστίων ἔρευνῶν του εἶναι ἡ μακροτάτη σειρὰ πολυτίμων ἔργων, ἄτινα ἐδημοσίευσεν. Ἐκ τοῦ πλουσιωτάτου καταλόγου τῶν δημοσιευμάτων του περὶ τῶν Ἀθηνῶν ἀρχοῦμαι εἰς τὴν μνείαν τῶν ἐπομένων: 1) Ἡ ἴστορία τῶν Ἀθηνῶν ἐπὶ τουρκοκρατίας εἰς τρεῖς τόμους. 2) Πίναξ τῶν Ἐπισκόπων, Ἀρχιεπισκόπων καὶ Μητροπολιτῶν Ἀθηνῶν. 3) Τοπωνυμικὰ παράδοξα. 4) Τὸ Ἀθηναϊκὸν Ἀρχοντολόγιον. 5) Άι παλαιὰ Ἀθῆναι. 6) Οἱ Χαλκονοδῆλαι. 7) Άι Ἀθῆναι κατὰ τὰ ἔτη 1775 - 1795. 8) Οἱ Σαρακηνοὶ ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸν Βυζαντινὸν χρόνον. 9) Ὁ Ἀναδρομάρχης. 10) Τὸ διζόκαστρον. 11) Τὸ Δαφνί. 12) Μνημεῖα τῆς ἴστορίας τῶν Ἀθηνῶν ἐπὶ τουρκοκρατίας. 13) Ἀθηναϊκὰ παραμύθια.

Τὰ ἔργα του ταῦτα χαρακτηρίζει δξύτης παρατηρήσεως, κριτικὴ ἵκανότης, ἔρμηνευτικὴ δεξιότης, σαφήνεια καὶ χάρις ἐκφράσεως. Χάρις δ' εἰς τὰς ἐνδελεχεῖς ἔρευνας τοῦ Καμπούρογολον ἐφωτίσθη ἀπλέτως ἡ σκοτεινὴ περίοδος τῆς ἴστορίας τῆς Ἀττικῆς ἐπὶ τουρκοκρατίας καὶ γιγάντιον περὶ αὐτῆς τοσαῦτα, ὅσα περὶ οὐδεμιᾶς ἄλλης ἐλληνικῆς περιοχῆς. Διὰ τοῦτο δὲ δικαίως ἐκέρδισε τὸν τίτλον τοῦ Ἀθηναιοδίφου.

Ἡ δὲ ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ δρᾶσίς του ὑπῆρξε πολύτιμος. Καὶ ὡς Πρόεδρος αὐτῆς καὶ ὡς μέλος τῆς Ὀλομελείας καὶ τῆς Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν καὶ ὡς εἰσηγητὴς ἐπὶ διαφόρων θεμάτων ἀπασχολούντων αὐτήν, συνετέλει τὰ μέγιστα εἰς εὐόδωσιν τοῦ ἔργου αὐτῆς. Καὶ ἦτο ἡ γνώμη του πάντοτε φωτεινή. Ὁλίγας ἡμέρας πρὸ τοῦ θανάτου του, ἐπειδὴ ἐφαντάζετο, ὅτι ἔνεκα τοῦ καιροῦ δὲν θὰ ἥδυνατο νὰ προσέλθῃ εἰς συνεδρίαν τῆς Ἀκαδημίας, κατὰ τὴν δύοιαν θὰ συνεζητεῖτο ὀρισμένον διαγώνισμα λογοτεχνικόν, ἀπέστειλε πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἀκαδημίας ἐπιστολήν, ἣντις ἀρχίζει οὕτω:

«Κύριε Πρόεδρε, ἐπειδὴ πιθανῶς λόγω τοῦ ἀντεκδεικνύοντος εἰς τὴν ὑγείαν μου καιροῦ νὰ μὴ δυνηθῶ νὰ ἔλθω, ἐπιθυμῶ νὰ ἀνακοινώσω εἰς τὴν εὐθυχρισίαν σας τὰ ἔξῆς ὡς πρὸς τὸ διὰ τὸν Διάκονον διαγώνισμα, τοῦ δποίου ὑπῆρξα εἰσηγητής, ἐργασθεὶς ἐπὶ ἓνα ἀκριβῶς μῆνα πρὸς μελέτην τῶν ὑποβληθέντων χειρογράφων».

Ο Χάρων ἀφαροπάσας καὶ ὄδηγήσας αὐτὸν εἰς πολὺ μακρυνοῦς κόσμους, δὲν θὰ τοῦ ἐπιτρέψῃ τοῦ λοιποῦ νὰ προσέρχηται εἰς τὴν Ἀκαδημίαν. Αὕτη δμως θὰ διατηρήσῃ πάντοτε ζωηρὰν τὴν ἀνάμυνσίν του.

Η Ἀκαδημία τιμῶσα τὴν μνήμην τούτων τῶν ἐκλιπόντων μελῶν αὐτῆς θὰ τελέσῃ ἐν καιρῷ ἐπιστημονικὸν μνημόσυνον αὐτῶν.

Ηδη δὲ παρακαλῶ ὑμᾶς, δπως πρὸς τιμήν των σταθῶμεν εὐλαβῶς ἐπὶ ἐν λεπτὸν τῆς ὥρας».

ΝΕΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ

Ο Πρόεδρος ἀνακοινοῖ, ὅτι εἰς τὰς ὑπαρχούσας μονίμους ἐπιτροπὰς τῆς Ἀκαδημίας προσετέθησαν καὶ αἱ ἐπόμεναι δύο, δρισθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Προεδρείου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Ὁργανισμοῦ.* – 1^{ον}) Ἐπιτροπὴ νομικῶν ὑποθέσεων καὶ 2^{ον}) Ἐπιτροπὴ πρὸς συγγραφὴν τῶν βιογραφιῶν τῶν ἐκλιπόντων ἀκαδημαϊκῶν.

ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΚΛΕΙΣΤΟΥ ΦΑΚΕΛΛΟΥ

Γίνεται δεκτὴ ἡ κατάθεσις κλειστοῦ φακέλλου ἐν τῷ Ἀρχείῳ τῆς Ἀκαδημίας ὑπὸ τοῦ κ. Παύλου Σαντορίνη.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΠΙΝΑΚΩΝ

Τὸ πρόσεδρον μέλος τῆς Ἀκαδημίας κ. Ἐπαμ. Θωμόπουλος παρουσιάζει δύο διακοσμητικὰ τετράπτυχα συντελεσθέντα ὑπὸ αὐτοῦ, «Αἱ τέσσαρες ἐποχαὶ τοῦ ἔτους» καὶ «Ωμορφιὲς ἀπὸ τὸν Κορινθιακὸν» καὶ λέγει τὰ ἔξῆς:

Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσω σήμερον εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, πρὸν ἐκθέσω ταῦτα εἰς τὴν ἐνταῦθα γενησομένην ἔκθεσιν, δύο διακοσμητικὰ τετράπτυχα μὲ βάσιν τὸ Ἑλληνικὸν ὑπαίθρον, ἀπὸ τὸ δποῖον διὰ τῆς πολυετοῦς ἐπαφῆς μου ἀπεκόμισα τὴν ἐντύπωσιν ὅτι τοῦτο ἐκτὸς τῶν ἔξαιρετικὰ ὡραίων θεμάτων, ἄτινα παρέχει διὰ τὴν ἐκτέλεσιν πινάκων ζωγραφικῆς μεμονωμένων καὶ παριστώντων διαφόρους στιγμὰς καὶ θέσεις, θὰ ἡδύνατο κάλλιστα νὰ προσφέρῃ καὶ θέματα θαυμάσια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν διακοσμητικῶν ἔργων, ἔχόντων τὴν γραμμήν, τὸ χρῶμα καὶ τὴν

* Βλέπε Ἐπετηρίδα σελ. ιη'.